(3) Въ распалението на яростьта си строши
всичкийтъ Израилевъ рогъ:
[е]Завърнѫ назадъ неговата десница отъ
лицето на неприятеля;
И [ж]распали се противъ Якова като огнь
пламененъ що поѫжда *всичко* изоколо.
(4) [з]Запѫнѫ лѫкътъ си като врагъ: въсправи
десницата си като противникъ,
И [и]уби всичко угодно на окото:
Въ шатърътъ на Сионовата дъщеря излѣ
като огнь яростьта си.
(5) [і]Господь станѫ като неприятель: [к]истрѣби Израиля,
Истрѣби всичкитѣ му палати, съсипа
твърдѣнитѣ му,
И умножи въ дъщерята Юдина плачъ и
ридание.
(6) И [л]събори шатърътъ му [м]като *колиба въ*
градина: съсипа мѣстото на събранието му.
[н]Господь направи да се забрави въ Сионъ праздникъ и сѫббота,
И, въ негодуването на гнѣвътъ си, отхвърли царь и священникъ.
(7) Господь отхвърли олтарътъ си, погнуси
се отъ святилището си,
Заключи въ рѫката на неприятелитѣ стѣнитѣ на палатитѣ му:
[о]Въсклицнѫхѫ въ домътъ Господень като
въ празниченъ день.
(8) Господь намисли да съсипе стѣната на
Сионовата дъщеря:
[п]Опнѫ врѣвьта, не завърнѫ рѫката си
отъ да истрѣби,
И направи да сѣтува прѣдстѣнието и
стѣната: изнемогнѫхѫ купно.
(9) Портитѣ ѝ се вдлабахѫ въ земята: погуби и [р]съкрупи веригѣ ѝ.
[с]Царьтъ ѝ и началницитѣ ѝ сѫ между язичницитѣ.
[т]Законъ не сѫществува, Нито пророцитѣ ѝ получватъ видѣние отъ Господа.
(10) Старѣйшилитѣ на Сионовата дъщеря
сѣдѣтъ наземи и мълчатъ:
[х]Турихѫ пръстъ на главата си, [ц]опасахѫ се съ врѣтища:
Дѣвицитѣ Иерусалимски наведохѫ главитѣ си къмъ земята.
(11) [ч]Очитѣ ми повѣнѫхѫ отъ сълзи, [ш]чрѣвата ми се смущаватъ,
[щ]Дробътъ ми се излѣ на земята заради
съкрушението на дъщерята на людиетѣ ми,
Понеже [ъ]младенцитѣ и сучащитѣ прѣмиратъ въ стъгдитѣ на градътъ.
(12) Думатъ на майкитѣ си: Дѣ *има* жито
и вино? —
Като прѣмиратъ въ стъгдитѣ на градътъ
както смъртно ранени,
Като се излива душата имъ въ пазухата
на майкитѣ имъ.
(13) Кого да ти земѫ свидѣтель? [ь]съ що да
тя сравнѫ, Иерусалимска дъщи?
Кому да тя упричѫ за да тя утѣшѫ,
дѣвице Сионова дъщи?
Защото съкрушението ти е голѣмо като
морето: кой може да тя исцѣли?
(14) [ю]Пророцитѣ ти видѣхѫ заради тебе суети и безумие,
И [я]не явихѫ беззаконието ти за да
върнѫтъ плѣнението ти;
Но видѣхѫ заради тебе видѣния суетни
които тя докарахѫ до изгнание.
(15) [ѭ]Всички които заминахѫ въ пѫтътъ
[ѩ]исплескахѫ съ рѫцѣ заради тебе,
Позвиздахѫ, и [ѫ]киваха съ главитѣ си
заради Иерусалимската дъщеря, *и*
рекохѫ:
Той ли е градътъ за който се говорѣше:

е Псал. 74; 11.
ж Исаи. 89; 46.
з Иса. 63; 10. Ст. 5.
и Иез. 24; 25.
і Ст. 4. Иер. 30; 14.
к 4 Цар. 25; 9. Иер. 52; 13.
л Псал. 80; 12. 89; 40. Иса. 5; 5.
м Иса. 1; 8.
н Гл. 1; 4. Соф. 3; 18.
о Псал. 74; 4.
п 4 Цар. 21; 13. Иса. 34; 11.
р Иер. 51; 30.
с Втор. 28; 36. 4 Цар. 24; 15. 25; 7. Гл. 1; 3. 4; 20.
т 2 Лѣт. 15; 3.
у Псал. 74; 9. Иез. 7; 26.
ф Иовъ 2; 13. Иса. 3; 26. Гл. 3; 28.
х Иовъ 2; 12.
ц Иса. 15; 3. Иез. 7; 18. 27; 31.
ч Псал. 6; 7. Гл. 3; 48, и друг.
ш Гл. 1; 20.
щ Иовъ 16; 13. Псал. 22; 14.
ъ Ст. 19. Гл. 4; 4.
ы Гл. 1; 12. Дан. 9; 12.
ь Иер. 2; 8. 5; 31. 14; 14. 23; 16. 27; 14. 29; 8, 9. Иез. 13; 2.
ю Иса. 58; 1.
я 3 Цар. 9; 8. Иер. 18; 16. Наумъ 3; 19.
ѭ Иез. 25; 6.
ѩ 4 Цар. 19; 21. Псал. 44; 14.